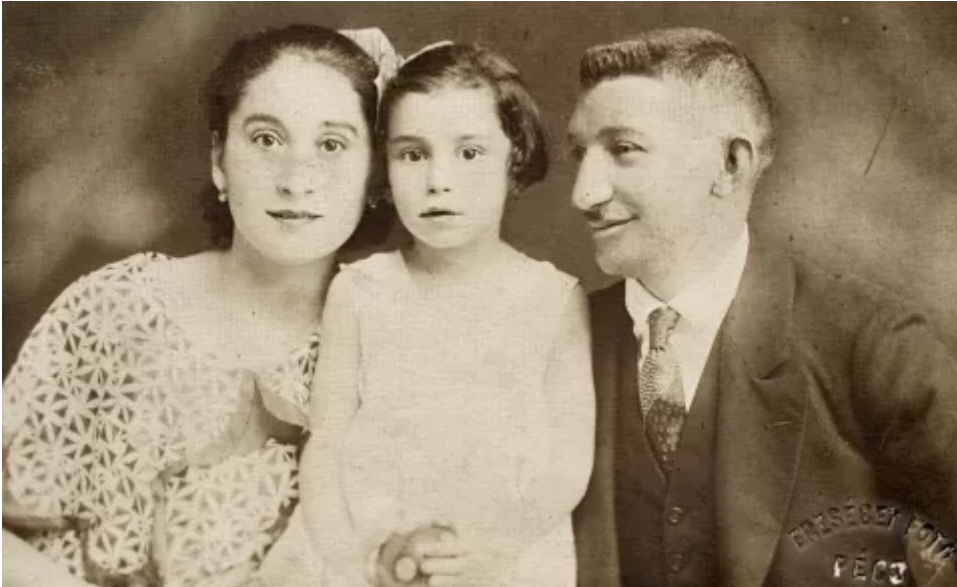

Édesanyámmal És Édesapámmal Ötéves Koromban

A kép körülbelül 1930-ban készült. Édesanyám, V-né R. Ilona, édesapám, V. Andor és én vagyunk rajta. Édesapám itt harmincnégy éves, anyukám olyan huszonöt lehet, én pedig öt éves vagyok. Ez a kép az Erzsébet Fotónál készült, a Király utcában. Valamelyik nagy kapu alatt volt a műterem, szemben a színházzal, de egy csöppet kijebb. Nem tudom, milyen alkalomra készült a fénykép, talán csak úgy. Aki a fotót készítette, nagyon aranyos teremtés volt, nálam is erősebb testalkata volt. Erzsébetnek hívták, mosolygott mindig, olyan piros képű volt, fényképész volt, és nagyon barátságos. Ő is zsidó volt, és vissza is jött a háború után.

Azt tudom, hogy a blúzon, ami édesanyámon van, tört fehér alapon piros minták voltak, és nem ujjra volt, hanem a szélén rá volt varrva egy ilyen hullámos valami. Annyira emlékszem erre a ruhára, könnyű selyemből volt. Édesanyám varrónő volt, úgyhogy valószínűleg ő varrta ezt a ruháját is. Nőiruha-szalonja volt otthon, az egyik szobában. Felsőruhát, kabátot, ilyesmit készített. Lányokkal dolgozott, volt segéd és tanonc.

Picit hasonlítok édesanyámra: a szemem hasonlít, a nagypapának volt ilyen. Nagyon szép asszony volt, jó alakja is volt. Jó kapcsolatom volt anyukámmal. Akkor más kapcsolat volt anya és gyerek között, mint most. Gyerek voltam. Mindig arra törekedett, hogy szépen öltöztessen, nagyobb koromban nagyon sokat jártunk színházba, moziba. Ketten mentünk, édesapámat nem érdekelte, ő olyan magának való volt inkább.

Édesapám katona volt az első világháborúban, és ott szájlövést kapott, úgyhogy nem volt foga. Az egyik fele teljesen össze volt roncsolódva a szájának -- ez a képen nem látszik, mert a másik irányba fordul. Szegény, csak nehezen tudott enni. Őt ezért nem is vitték el munkaszolgálatba.